เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 04 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 06 มิถุนายน 2014 เวลา 21:53 น.

ในชีวิตของคนเรา มักจะต้องพบกับความรู้สึกแตกต่างกันไป ไม่มีใครที่จะมีความสุขเพียงอย่างเดียว หรือจะพบทุกข์เพียงอย่างเดียวเช่นกัน

ชีวิต มันก้เหมือนดวงอาทิตย์ที่ทำหน้าที่อย่างเที่ยงตรง ขึ้นทางทิศตะวันออก และตกทางทิศตะวันตก และเมื่อพระอาทิตย์อัศดงไปแล้ว รุ่งขึ้น มันก็ขึ้นมาใหม่ เป็นอย่างนี้มาเป็นล้านๆปี (ดวงอาทิตย์ที่ก็เก่ง ทำหน้าที่อย่างมั่นคง ไม่อิดออดเลย)

ใครๆก็พบปัญหา ครูแชมป์เองก็พบกับปัญหา แต่อย่าลืมว่า ปัญหา มันทำให้เราแกร่งขึ้น พอเกิดปัญหาและเราผ่านมันไปได้ เราจะมีภูมิคุ้มกัน มีวิธีป้องกันแก้ไขในสิ่งนั้นที่อาจเกิดขึ้นอีก แต่สิ่งสำคัญคือ ขั้นตอนที่จะผ่านมันไปนั่นแหละ มันเหมือนตอนที่ต้องเดินผ่านกองไฟที่ขวางอยู่ข้างหน้า มันร้อน มันปวด แต่พอเรียนรู้แล้ว เราก็จะกระโดดข้ามมัน แทนที่จะเดินไปอย่างเคย

ช่วงต้นสัปดาห์ที่ผ่านมา มีเรื่องทุกข์ใจมาก จนต้องไปนั่งน้ำตาไหลเพียงลำพัง ไม่ปฏิเสธที่คนเราจะต้องมีบางมุมที่อ่อนแอ แต่ในวินาทีนั้น สิ่งที่ดึงอารมณ์กลับมาได้อย่างรวดเร็วคือ การที่ได้คิดว่า คนที่สำคัญและเห็นคุณค่าของเรามากที่สุดคือพ่อกับแม่ เราแคร์ความรู้สึกของคนอื่นที่ประเมินค่าตัวเราจากสายตาและจริตของเขา ซึ่งเขาอาจจะมองเราในด้านดี หรือ ด้านลบก็ได้ แต่คนที่มองเราด้วยพรหมวิหารธรรม คือพ่อกับแม่ของเรา นี่กระมัง ที่ใครๆเขาบอกว่า เวลามีทุกข์ก็นึกถึงพ่อกับแม่ก่อนเลย

ตอนเย็น เลยแวะไปกราบหลวงปู่แขก ผู้เป็นครูบาอาจารย์ โชคดีที่หลวงปู่ไม่ได้ติดกิจนิมนต์ที่ไหน และท่านกำลังนั่งดูพระเณรทำงานอยู่ เข้าไปกราบหลวงปู่แล้วท่านก็ถามว่า

เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 04 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 06 มิถุนายน 2014 เวลา 21:53 น.

"มีอะไรหรือเปล่า"

"มาแวะกราบหลวงปู่ขอพลังครับ" ผมตอบ

ผมเข้าไปกราบเท้าหลวงปู่ ท่านทำกรรมวิธีบางอย่างให้กับผม ในขณะที่กำลังจะกลับนั้น มีกลุ่มคนจะมาทำบุญกับหลวงปู่ ท่านเดินกลับเข้าไปที่นั่งรับแขก ส่วนผมก็รีบถอดเสื้อคลุมที่ใส่ตอนขี่มอเตอร์ไซต์ออก แล้วเข้าไปอุปัฏฐากหลวงปู่ใกล้ๆ

ชายหญิงที่มาได้ถวายสังฆทาน และได้บูชาวัตถุมงคลของหลวงปู่ จากนั้นพวกเขาก็กลับไป หลวงปู่นั่งเหยียดขาออกมา ผมเห็นดังนั้น เลยรีบไปกราบขอโอกาสได้นวดท่าน ท่านบอกว่า "อย่าเพิ่งนวดตรงเข่านะ ปู่เพิ่งประคบยามา"

ผมนวดเท้าหลวงปู่ พอดีมีข่าวเรือบรรทุกน้ำมันโดนโจรสลัดปล้น ท่านดูข่าว แล้วก็พูดว่า

"คนเรา แสวงหากันมากไป รวยแล้วก็อยากจะรวยอีก จนลืมไปว่าสิ่งที่หามาใครจะใช้ เราจะได้ใช้มากน้อยสักเท่าไร ต้องรู้จักพอ รู้จักให้ มีพันล้าน แบ่งมาทำบุญ 10 ล้าน 50 ล้าน ให้โรงเรียน ให้วัด ให้สถานสงเคราะห์ มันก็จะทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น

เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 04 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 06 มิถุนายน 2014 เวลา 21:53 น.

คนเรา แก่งแย่งกัน แข่งกันกอบโกย มันเลยเป็นทุกข์ เอาเวลาวันละชั่วโมง สร้างความสุขให้กับตนเอง ชีวิตคนเรามันสั้น จะทุกข์ไปทำไม"

เหมือนมีแสงแฟลตแว๊บขึ้นมา "เออ จริงด้วย" ผมคิดในใจ ทั้งๆที่ตอนนั้น ผมก็ยังไม่ได้เล่าอะไร

หลวงปู่แขกหันมาแล้วพูดต่อว่า "เท้าเรายืนอยู่ในวันนี้ เอื้อมมือไปคว้าวันพรุ่งนี้ มันก็คว้าไม่ได้ มันก็ทุกข์"

เฮ้ยยยยย โดนอีกดอกแล้ว (ผมคิด)

"อดีตก็เหมือนกัน มันก็แก้ไขไม่ได้ ทำวันนี้แหละ ทำวันนี้ เพราะวันนี้ คืออนาคต คืออดีตของพรุ่งนี้ อยู่กับปัจจุบันให้มาก นะ"

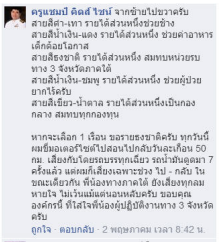
เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 04 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 06 มิถุนายน 2014 เวลา 21:53 น.

หมดครับ!!!

ทุกข์ในใจมันหมดไปเลย เหมือนเอาน้ำล้างโคลนที่ติดล้อ ทุกครั้งที่ผมไป ผมจะได้ธรรมะมาจากหลวงปู่เสมอ
ทั้งๆที่คนส่วนใหญ่จะรู้จักท่านในฐานะพระเกจิอาจารย์ชื่อดัง

จากนั้นวันพุธ 4 มิ.ย. 57 ในขณะที่พัก ได้เปิด facebook ก็มีข้อความจากคุณแอ้นท์ (11ElevenAM) และคุณ ร๊ากกเก้ Thamaboot มาแจ้งข่าวว่า ครูแชมป์ได้รับการคัดเลือกจากรายการเจาะใจ ซึ่งครูแชมป์ได้เข้าร่วมกิจกรรม "เวลาแห่งการให้"

เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 04 มิถุนายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 06 มิถุนายน 2014 เวลา 21:53 น.

ทำให้เราสัมผัสได้ว่าที่ในนั้นมีสิ่งมีชีวิตอยู่ ซึ่งต่างจากเทียนไขเล่มเล็กๆ มันก็ทำให้ใจเรามีความสุข ความอุ่นใจได้เช่นเดียวกัน

